ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΜΑΙΟΣ 2023: ΚΑΘΕ ΨΗΦΟΣ ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥΣ

«Σκατά εδώ, σκατά εκεί, σκατά κι ο κόσμος όλος,
κι απ' τα πολλά πια τα σκατά μου πιάστηκε κι ο κώλος.
Έρχεται ο ένας ο σκατάς, θαρρούμε πως σωθήκαμε,
σαν φύγει όμως βλέπουμε πως αποσκατωθήκαμε».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΗΣ, σατιρικός ποιητής (1853-1919)

Η αξιοθρήνητη κοινοβουλευτική κομπανία βάζει και πάλι τα «καλά» της και ετοιμάζεται. Θλιβεροί, κομματάρχες και βουλευτάδες, αριστεροί και δεξιοί, εθνικιστές, φιλελεύθεροι, μαζί τους και τα πάσης φύσεως κομματίδια, συναπαρτίζουν τον εκλογικό θίασο και υπόσχονται δυνατές συγκινήσεις... Τι κι αν οι «ενδιαφερόμενοι» λιγοστεύουν συνεχώς, ενώ πληθαίνουν όσοι τους γυρίζουν την πλάτη, φανερά αηδιασμένοι και εξοργισμένοι;

Εκείνοι δεν πτοούνται στο ελάχιστο. Ο βόθρος της πολιτικής είναι ο φυσικός τους χώρος και όση περισσότερη δυσωσμία αναβλύζει τόσο πιο άνετα νιώθουν.

Καμώνονται ότι υπηρετούν το περιβόητο δημόσιο καλό, ενώ το μόνο που επιζητούν είναι να συνεχίσουν να βρίσκουν πρόθυμους υπηρέτες. Στην πραγματικότητα δεν πιστεύουν, ούτε οι ίδιοι, έστω και μια λέξη από τα ψέματά τους και εκπλήσσονται μόνον όταν οι άλλοι τα πιστεύουν.

Ισχυρίζονται ότι πασχίζουν να βελτιώσουν την διαβίωση των εξουσιαζόμενων, ρίχνουν πότε-πότε λίγα ψίχουλα από το τραπέζι και μιλούν για πρόοδο και για ευημερία. Την ίδια στιγμή, όχι μόνον κλέβουν τον ιδρώτα των εκμεταλλευόμενων ανθρώπων, αλλά τους εξαναγκάζουν να πληρώνουν από πάνω για να συντηρούν αυτούς και τους επιγόνους τους.

Θεωρούν ότι έχουν αποκτήσει, δια της βίας φυσικά, δικαίωμα ζωής και θανάτου επάνω στους υπηκόους τους, που στοιβάζονται στα επείγοντα των νοσοκομείων μέχρι και για οκτώ ώρες, ενώ τα εν αναμονή χειρουργεία παιδιών έχουν φθάσει τις τέσσερις χιλιάδες. Περηφανεύονται για την αύξηση των κατώτατων μισθών και ζητούν από το πόπολο να αρκεστεί με τα κόκαλα, που πέφτουν από το τραπέζι της «ανάπτυξης» και λέγονται μισθοί «έκτακτης ανάγκης», ειδάλλως ταπεινά να ευχαριστήσει για τα κάθε λογής επιδόματα, την ανασφάλιστη εργασία κ.ο.κ.. Οι διαβαθμίσεις, άλλωστε, της σκλαβιάς και οι διαχωρισμοί μοιάζουν με τις αλληλοδιαδεχόμενες «κρίσεις», ο ένας κρίκος μετά τον άλλον.

Το πολιτικό σύστημα «ασθενεί»; Ας το αφήσουμε να πεθάνει...

Παριστάνουν, μάλιστα, ότι τσακώνονται μεταξύ τους, ότι έχουν τεράστιες διαφορές, ενώ λίγο πριν είτε ψήφισαν όλοι μαζί μνημόνια (ΝΔ, Πασοκ, Συριζα) είτε περιφρουρούσαν την διαδικασία ψήφισης και άρα επιβολής τους (ΚΚΕ).

Είναι συνεταιράκια και τίποτε περισσότερο. Ζητούν την έγκρισή μας για να συνεχίσουν. Δόλιοι, κουτοπόνηροι, και εκβιαστές, γιατί το ψέμα παραμένει η στέγη κάθε εκβιασμού. Γιατί, τι άλλο αποτελεί παρά εκβιασμό η γνωστή και μονότονη χρήση κάθε είδους διλλημάτων; Ψάχνουν μετά μανίας ψηφαλάκια, φωνασκούν για να πείσουν για τις ανύπαρκτες μεταξύ τους διαφορές, προσπαθούν να φοβίσουν κραδαίνοντας λέξεις δήθεν τρομερές: «*ακυβερνησία*», «*πολιτική αστάθεια*», «*πολιτική κρίση*», «*διεθνής οικονομική αστάθεια*», «*συνέπειες πολέμου*», «*εθνική ασφάλεια*» κ.ο.κ..

Ακόμα και όταν οι ευθύνες και τα εγκλήματα τους δεν κρύβονται (Τέμπη) έχουν όλοι το θράσος να βγάζουν τις κομματικές τους ζυγαριές, και να μας καλούν να ζυγίσουμε ποιος ευθύνεται πιο «λίγο». Δεν τους ενδιαφέρουν ούτε στο ελάχιστο οι ανθρώπινες ζωές, νοιάζονται μόνο να διασώσουν τα πολιτικά τους τομάρια.

Μηδενός εξαιρουμένου.

Μιλούν για «αναγκαίες ανθρωποθυσίες» (Μητσοτάκης) και χαρακτηρίζουν την δολοφονία δεκάδων ανθρώπων «κρίση» προς διαχείριση. Έτσι απλά. Και γιατί όχι, βρε αδερφέ, και ο Τσίπρας το ίδιο δεν έκανε με το Μάτι; Τα ίδια και απαράλλακτα.

Άλλοι σκίζουν τα ***κουκουέδικα ιμάτια*** τους και ορκίζονται ότι θα δεν θα «ανεχτούν» καμία κυβέρνηση, ενώ αυτό ακριβώς θα κάνουν για μιαν ακόμη φορά, όντας σάρκα από την σάρκα του μεταπολιτευτικού κομματικού συστήματος, άυπνοι φύλακες του κοινοβουλίου, απαραίτητο γρανάζι για την τάξη και την ηρεμία των διαδηλώσεων. Άλλοι σαν την ***Πασοκοκουρελαρία*** θα μοστράρουν τον παράγοντα των πολιτικών «εξελίξεων» γελοιοδέστεροι και του ***αρλεκίνου Βαρουφάκη*** που παριστάνει ακόμα, άκουσον-άκουσον, τον αντιμνημονιακό. Όσο για τον ***Βελόπουλο*** και τον εθνικισμό της... φαλάκρας που πουλάει, εδώ η επιστήμη σηκώνει τα χέρια ψηλά...

Είχαμε γράψει τον Γενάρη του 2015, πριν την άνοδο του Συριζα στην εξουσία, ότι τα «***χειρότερα έρχονται***». Η επιβεβαίωση δεν άργησε να έρθει. Το ίδιο θα πούμε και τώρα.

Ουδεμία σημασία έχει ποιος θα διαχειριστεί την συνέχεια. Τα δεσμά μας τα κατασκεύασαν όλοι μαζί και όλοι μαζί θα προσπαθήσουν να τα διατηρήσουν.

Κάθε ψήφος τούς δυναμώνει. Αυτό που ονομάζουν «αστάθεια» δεν είναι παρά η πρόσκαιρη αδυναμία τους να μοιράσουν την πίττα. Μια πίττα που δεν μας αφορά στο ελάχιστο. Είτε με αυτοδυναμίες, είτε με κυβερνήσεις συνεργασίας ή ειδικού σκοπού, οι σχεδιασμοί τους θα προχωρήσουν. Να μην τους στηρίξουμε με κανένα τρόπο.

Τα μεγάλα ή τα μικρά κόμματα δεν ενισχύονται απ' αυτούς που δεν συμμετέχουν στις εκλογές, αλλά από τους ψηφοφόρους τους. Τελεία και παύλα.

Είμαστε αδύναμοι όταν δεν ψηφίζουμε; Το αντίθετο. Η στοιχειώδης αξιοπρέπεια οδηγεί μακριά από τις κάλπες. Πρώτα απ' όλα, αρνούμαστε να σωθούμε από τους «σωτήρες», τους κάθε λογής σωτήρες. Τον εαυτό τους θέλουν να σώσουν, όχι εμάς. Αρνούμαστε κάθε εξάρτηση από την πολιτική και τους πολιτικούς, γιατί γνωρίζουμε την δύναμη και την δημιουργικότητά μας, γιατί δεν νιώθουμε ανήμποροι και δεν ξεχνάμε για πόσα ήμασταν ικανοί στο παρελθόν και για πόσα ακόμη θα είμαστε στο μέλλον. Είμαστε, ακόμη, το ίδιο περήφανοι και περήφανες γιατί δεν ζητιανέψαμε από κανένα εξουσιαστή, δεν ενισχύσαμε καμία εξουσία, δεν ξεπλύναμε τα εγκλήματά της.

Μπορούμε χωρίς εξουσία και «ειδικούς», κράτη, αφεντικά, καταπίεση και εκμετάλλευση; Και βέβαια μπορούμε. Αρκεί να το θελήσουμε πραγματικά και να παλέψουμε γι' αυτό, δίχως οι αρχές μας να γίνονται κουρέλια στο πέρασμα του χρόνου, δίχως «τακτικούς» συμβιβασμούς, χωρίς ναι μεν, αλλά... χωρίς να παζαρεύουμε την ανθρωπινότητά μας.

Οι αναρχικοί δεν αγωνιζόμαστε για λογαριασμό κάποιων άλλων, ούτε λάβαμε ποτέ τέτοια εξουσιοδότηση, ούτε θα την δεχόμασταν. Δεν κουνάμε το δάκτυλο σε κανέναν, ούτε υποδεικνύουμε τρόπους δράσης και χειραφέτησης. Βρωμάει ο τόπος από κομματικούς καθοδηγητές και κομματικούς φωστήρες. Όποιος ενδιαφέρεται, θα συναντήσει αδελφούς και αδελφές στα μονοπάτια και στους δρόμους ελευθερίας, σ' αυτούς που ανοίχτηκαν, σ' αυτούς που στένεψαν και σ' αυτούς που θα γίνουν λεωφόροι για την πανανθρώπινη ελευθερία.

Γιατί ποτέ δεν νικηθήκαμε, γιατί ακόμη θυμόμαστε ότι μπορούμε...

Συσπείρωση Αναρχικών